

Pelätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia

”Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä, niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen.” (Ilm. 14:12.)

Avaintekstit:

Ilm. 14;
1. Moos. 22:12;
Saarn. 12:13, 14;
Kol. 3:1, 2;
Hepr. 12:1, 2;
1. Kor. 3:16, 17.

Tanskalainen kirjailija Søren Kierkegaard kertoi vertauksen lopun ajasta. Se meni kutakuinkin näin:

Erään suuren teatterin näyttämön takatiloissa syttyi tulipalo. Pelle, joka oli osallistunut näytökseen, tuli näyttämölle varoittamaan yleisöä: ”Lähtekää ulos, tämä paikka on tulella!” Yleisö piti varoitusta suurena vitsinä, osana näyttöstä, ei muuta, joten sille vain taputettiin. Pelle toisti varoituksensa: ”Lähtekää ulos! Lähtekää ulos!” Mutta mitä painokkaammin hän varoitti heitä, sitä raikuvammat aplodit hän sai. Kierkegaard oli sitä mieltä, että juuri näin maailma tulisi päättymään: järjen ääni vaiennettaisiin nauruun ja taputuksiin niiden taholta, jotka pitävät sitä vitsinä.

Maailmanloppu ja siihen johtavat tapahtumat eivät ole, kuten me tiedämme, mikään vitsi. Maailma on kaikkein vakavimman kriisin edessä sitten vedenpaisumuksen. Itse asiassa Pietari käyttää juuri vedenpaisumuskertomusta symbolina lopusta. Hän varoittaa meitä siitä, että aivan kuten vanha maailma tuhoettiin vedellä, samoin maailman lopussa ”taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat” (2. Piet. 3:10, VKR). Kun meitä kerran on varoitettu siitä, mitä on tulossa, meidän täytyy nyt myös valmistautua sitä varten.

22.4. Kansainvälinen vammaistyön päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 22.4.2023

PELKÄÄ JUMALAA

Ilmestyskirjan tarkoitus meidän sukupolvellemme on valmistaa kansaa Jeesuksen pikaiselle paluulle ja auttaa heitä liittymään Jeesukseen välittäessämme viimeisten päivien sanomaa maailmalle. Ilmestyskirja paljastaa Jumalan ja myös Paolaisen suunnitelmat. Siinä esitetään Jumalan viimeinen vetoisuus, hänen tärkeä, ikuinen ja maailmanlaajuinen sanomansa koko ihmiskunnalle.

Lue apostoli Johanneksen tärkeä lopunajan vetoisuus: Ilm. 14:7. (Ks. myös 1. Moos. 22:12; Ps. 89:8; Sananl. 2:5; Saarn. 12:13, 14; Ef. 5:21, VKR/RK 2012.) Mitä erityisohjeita Johannes meille antaa?

Kreikkalaisen Uuden testamentin sana pelolle kohdassa Ilm. 14:7 on *fobeō*. Sitä käytetään jakeessa tarkoittamaan ennemminkin syvää Jumalan kunnioittamista kuin pelkoa. Se välittää ajatuksen täydestä uskollisuudesta Jumalaa kohtaan ja täydestä antautumisesta hänen tahdolleen. Se on mielen asenne, joka on jumalakeskeinen pikemmin kuin itsekeskeinen. Se on vastakkainen asenne kuin Luciferilla oli hänen sanoessaan sydämessään: ”Minä tahdon nousta taivaisiin! Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, minä tahdon istua jumalten vuorella kaukana pohjoisessa, minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi.” (Jes. 14:13, 14.)

Se on sen sijaan samanlainen asenne kuin oli Kristuksella, joka, vaikka hänellä oli ”Jumalan muoto – alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti” (Fil. 2:6, 8).

Suuren taistelun ydinkysymys liittyy asettumiseemme Jumalan alamaisuuteen. Lucifer oli itsekeskeinen. Hän kieltäytyi asettumasta alamaiseksi kenenkään muun kuin oman valtansa alle. Sen sijaan että olisi alistunut valtaistuimella istuvan tahtoon, Lucifer päätti itse asettua valtaistuimelle hallitsemaan. Yksinkertaisesti ilmaistuna Jumalan pelkääminen on hänen asettamistaan ensimmäiselle sijalle ajatuksissamme. Se on itsekeskeisyydestämme ja ylpeydestämme luopumista niin, että elämme täysin hänelle.

Asian täytyy ilmeisesti olla erittäin tärkeä, koska nämä ovat ensimmäiset sanat, jotka ensimmäinen kolmesta enkelistä lausuu.

Siksi meidän tulee ottaa niistä vaarin.

JUMALAN PELKÄÄ- MINEN JA TOTTELE- MINEN

Mitä muuta Raamattu opettaa Jumalan pelkäämisen olevan?

Lue 5. Moos. 6:2; Ps. 119:73, 74, VKR ja Saarn. 12:13, 14. Mitä jakeiden mukaan Jumalan pelkäämisestä seuraa?

Jumalan pelkäämisellä ja hänen käskyjensä pitämällä on yhteys. Jumalan pelkääminen on kunnioittavaa asennetta, joka johtaa meidät kuuliaisuuteen. Taivaan tärkeä vetoisuus armosta pelastetuille on olla kuuliainen Jumalan käskyille (Ef. 2:8-10). Armo ei vapauta meitä noudattamasta Jumalan käskyjä. Evankeliumi vapauttaa meidät lain tuomiolta, ei velvollisuudestamme noudattaa sitä.

Sen lisäksi, että armo vapauttaa meidät menneisyytemme syyllisyydestä, se antaa meille voiman elää kuuliaista elämää tässä hetkessä. Paavali sanoo, että Jeesuksen kautta "me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa" (Room. 1:5, VKR).

Jotkut ajattelevat, että armosta pelastuminen jotenkin kumoaisi Jumalan lain tai vähentäisi kuuliaisuutemme tarvetta. He uskovat, että kaikki puhe kuuliaisuudesta on lakihenkisyyttä. He sanovat: "Haluamme vain Jeesuksen." Kysymys kuitenkin kuuluu: Minkä Jeesuksen? Heidän itsensä tekemän Jeesuksen vai Raamatun Jeesuksen? Raamatun Kristus ei koskaan johda meitä väheksymään hänen lakiaan, joka on hänen luonteensa ilmaus kirjallisessa muodossa. Raamatun Kristus ei koskaan johda meitä vähättelemään Raamatun oppeja, jotka paljastavat selvemmin, kuka hän on ja millainen suunnitelma hänellä on tätä maailmaa varten. Raamatun Kristus ei koskaan johda meitä pelkistämään hänen opetuksiaan hurskasteleviksi kliseiksi, jotka ovat täysin tarpeettomia. Kristus on kaiken opillisen totuuden ruumiillistuma. Jeesus on lihaksi tullut totuus. Hän on todeksi eletty oppi.

Ilmestyskirjan viimeinen vetoisuus kutsuu meitä uskon kautta vastaanottamaan kaiken, mitä Jeesus tarjoaa meille. Se kutsuu meitä Jumalan pelkoon, joka ilmaistaan uskomalla hänen lunastavaan voimaansa ja sen kykyyn voimaannuttaa meitäkin elämään kuuliaista elämää.

Miten Jeesuksen sanat Matt. 10:28 jakeessa auttavat meitä ymmärtämään, mitä Jumalan pelko tarkoittaa?

JUMALA- KESKEISTÄ ELÄMÄÄ

Kuluttamisen aikakaudella, jolloin maalliset arvot ovat nosta-
neet ihmisen itsensä kaiken keskiöön, taivaan vetoomus on
kääntynyt itsekeskeisyyden tyranniasta ja itseä korottavan tär-
keilyn orjuudesta ja asettaa Jumala elämämme keskipistee-
ksi. Joillekin raha on heidän elämänsä keskipiste. Toisille se on
nautinto tai valta. Joillekin se voi olla urheilu, musiikki tai viih-
de. Ilmestyskirjan sanoma on selkeä kutsu pelätä, kunnioit-
taa ja arvostaa Jumalaa elämän todellisena keskipisteenä.

**Lue Matt. 6:33; Kol. 3:1, 2 ja Hepr. 12:1, 2. Mitä jakeet kertovat
siitä, miksi meidän pitäisi nostaa Jumala elämämme todelli-
seksi keskipisteeksi?**

Maailman viimeisessä konfliktissa on kyse ihmisten mielen
herruudesta käytävästä taistelusta. Siinä on kyse Jumalan ar-
vovallasta ja siitä, olemmeko uskollisia hänelle ja sitoudum-
meko hänen tahtoonsa.

Viimeinen kamppailu suuressa taistelussa hyvän ja pahan
välillä käydään siitä, kuka saa hallita ajatuksiamme. Apos-
toli Paavali kehottaa: "Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka
Kristuksella Jeesuksella oli." (Fil. 2:5.) Meidän mielemme on
koko olemuksemme linnake. Se on tekojemme lähde. Kristuk-
sen kaltaisen mielen valitseminen on valinta antaa Jeesuksen
muokata ajatteluamme täyttämällä mielemme ikuisuusasioil-
la. Tekomme paljastavat, millainen ajatteluprosessimme
on ollut. Jumalan pelkääminen on sitä, että panemme hänet en-
simmäiselle sijalle elämässämme.

Mieti, miten helppoa eräässä mielessä on hallita ajatuk-
siaan, ainakin silloin kun on tietoinen siitä, että niitä pitäi-
si hallita. Usein ongelmana on se, että ellemme pyri tietoi-
sesti ajattelemaan oikeita asioita eli "sitä mikä on ylhäällä",
ei "sitä mikä on maan päällä", meidän langennut ja syntinen
mielemme on taipuvainen ajattelemaan perusasioita eli tä-
män maailman asioita. Siksi meidän tulee Paavalin kehotuk-
sen mukaan määrätietoisesti ja tarkoituksella valita vapaan
tahtomme pyhää lahjaa käyttäen ajatella taivaallisia asioita.

**Lue Fil. 4:8. Miten opimme noudattamaan näitä Paavalin sa-
noja?**

KUNNIAN ANTAMINEN JUMALALLE

Tutkimus Vanhan testamentin ilmaisusta ”antaa kunnia Jumalalle” osoittaa, että sitä käytetään usein, joskaan ei aina, yhteyksissä, joissa puhutaan Jumalan tuomiosta (Joos. 7:19; 1. Sam. 6:5, VKR; Jer. 13:15, 16; Mal. 2:2, VKR). Sama yhteys nähdään ensimmäisen enkelin sanoman kohdalla (Ilm. 14:7) kuin myös Ilm. 19:1, 2: ”Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme. Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa – –.” (VKR.)

Lue 1. Kor. 3:16, 17; 1. Kor. 6:19, 20 ja 1. Kor. 10:31. Miten jakeet auttavat meitä ymmärtämään yhden tavan, jolla voimme antaa Jumalalle kunnian?

Paavalin mukaan ruumiimme on temppele, Jumalan Hengen asuinpaikka, jonka Jumalan läsnäolo pyhittää. Meitä kutsutaan antamaan Jumalalle kunnia elämämme jokaisella alueella. Kun Jumala on elämämme keskipiste, meillä on halu tuottaa hänelle kunniaa, oli kyse sitten ruokavaliosta, pukeutumisesta, viihteestä tai kanssakäymisestä toisten ihmisten kanssa. Annamme kunnian Jumalalle paljastaessamme hänen rakkauden luonnettaan maailmalle sen kautta, että sitoudumme hänen tahtonsa noudattamiseen. Tämä on entistä tärkeämpää, kun sitä tarkastellaan lopunajan tuomion näkökulmasta.

Lue Room. 12:1, 2. Minkä vetoimuksen apostoli Paavali tekee koskien elämänvalintojemme kokonaisvaltaisuutta?

Uuden testamentin ruumista tarkoittava sana näissä jakeissa on *sōmata*, joka voitaisiin paremmin kääntää ruumiin, mielen ja tunteiden yhteenliittymänä. Vanhan kirkkoraamatun ilmaisu ”järjellinen jumalanpalvelus” on uudessa kirkkoraamatussa käännetty ”palvella Jumalaa järjellisellä tavalla”. Toisin sanoen, kun sitoudumme täysin pelkäämään Jumalaa ja antamaan hänelle kunnian kaikessa mitä teemme – antaen mielimme, ruumiimme ja tunteemme hänelle – tämä on järjellinen tapa palvella Jumalaa. Myös Jumalan tuomion näkökulmasta katsottuna on erittäin järkevää ottaa vaarin ja totella Jumalaa.

ILMESTYS- KIRJAN VOITTAJAT

”Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” (Ilm. 14:12, VKR.) Tämä on kuvaus Jumalan lopunajan uskollisesta kansasta. Silti ainoa tapa, jolla kukaan voi pitää Jumalan käskyt, nyt tai tulevaisuudessa, on Jeesuksen uskon kautta. Huomaa, että vanhas-
sa raamatunkäännöksessä ei sanota, että he ”uskovat Jeesukseen”, vaikka sekin on tärkeää, vaan että he pitävät ”Jeesuksen uskon”. Se on jotakin enemmän. Se on sellaista uskon laatua, joka mahdollisti Kristuksen voiton Paholaisen ankarrimmista kiusauksista. Usko on lahja, joka annetaan jokaiselle uskovalle. Kun harjoitamme uskoa, jonka Pyhä Henki panee sydämeemme, uskomme kasvaa. Me voitamme, emme tahdonvoimamme avulla, vaan elävän Kristuksen voiman kautta, joka tekee meissä työtään. Me voitamme, emme sen ansiosta, mitä itse olemme, vaan sen ansiosta, kuka hän on.

Voimme voittaa, koska hän on voittanut. Voimme voittaa kiusaukset, koska hän on voittanut ne.

Lue Hepr. 4:14-16 ja Hepr. 7:25. Millä keinoin voimme voittaa ja elää Jumalan pelossa ja hänelle kunniaa tuottaen?

Jeesus, Jumalan Poika, on voittanut Paholaisen juonet. Hän kohtasi kiusaukset luottaen Jumalan lupauksiin ja voimaan ja luovuttaen tahtonsa Jumalan tahdon alaisuuteen. Luottaen häneen, katsoen häneen ja uskoen häneen mekin voimme olla voitokkaita. Jeesus on meille kaikki kaikessa, ja kolmen enkelin sanoma käsittelee nimenomaan Jeesusta. Ilmestyskirjan sanoma on voiton sanoma, ei tappion. Se kertoo kansasta, joka Jumalan armosta ja hänen voimassaan voittaa.

Sanaa ”voittaa” sen eri muodoissa käytetään 11 kertaa Ilmestyskirjassa. Näyssä seitsemästä seurakunnasta, jotka edustavat kristillisiä seurakuntia ensimmäiseltä vuosisadalta meidän päiviimme asti, ilmenee, että uskovia, jotka voittavat, löytyy jokaisesta sukupolvesta. Lopussa ne, jotka voittavat, perivät kaiken (Ilm. 21:7). Tämä ei ole lakihenkisyyttä. Tässä on kyse voitosta Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka täydellisen vanhurskaan elämän varassa yksinomaan lupaus ikuisesta elämästä on. Tämä on käytännön uskoa, joka armon kautta muuttaa uskovan elämää.

Onko elämässäsi asioita, joissa haluat päästä voittajaksi?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Paavali viittaa Jeesukseen, meidän ylimmäiseen pappiimme, sanoessaan, että tämä ”myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa” (Hepr. 7:25, VKR). Jeesus pelastaa meidät täydellisesti. Tehtävämme on antautua hänelle ja vedota hänen voittoonsa. Meidän tulee luottaa häneen, ei itseemme.

”Ilmestyskirjan kutsu pelätä Jumalaa on tiivistetysti ilmaistu Jumalan viimeinen voimakas kutsu ihmiskunnalle valita hänet kunniakkaaksi ja majesteettiseksi Jumalukseen – joka voittaa pahan voimat, jotka vastustavat häntä ja hänen suunnitelmaansa ihmiskunnan hyväksi (vrt. [Ilm.] 14:9–11). Tämä pelko ei ilmene, ainakaan toistaiseksi (vrt. [Ilm.] 6:14–17), kauhuna ja vapinana, vaan iloisena ja rakastavana asettumisena Jumalan lain alaiseksi ja häntä palvomaan. Mitään muuta valtaa ei pidä tunnustaa tällaisen omistautumisen ja uskollisuuden arvoiseksi. Itse asiassa ei ole muita vaihtoehtoja, koska se, mikä kosmisen konfliktin horisontissa näyttäytyy mahdollisuutena, on demonisten voimien toimia, joiden on määrä sammua (Ilm. 16:13, 14; 17:14; 20:11–15). Kutsu Herran pelkoon on myönteinen kutsu — asettua kosmisessa taistelussa Jumalan puolelle, jotta voimme seistä hänen loistavassa läsnäolossaan täynnä iloa siitä, että meillä on iankaikkinen yhteys häneen ([Ilm.] 21:3–4; [Ilm.] 22:3–5).” – Ángel Manuel Rodríguezin tutkielma *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages*, s. 27.

Keskustelunaiheita:

1. Mieti Jumalan luomisvoimaa. Pystymme hädin tuskin ymmärtämään maailmankaikkeuden käsitettä; kuinka voisimmekaan ymmärtää maailmankaikkeuden Luojaa ja hänen voimaansa? Kuinka paljon suurempi ja voimallisempi hän onkaan meitä! Ja tämä sama Jumala tulee eräänä päivänä tuomitsemaan meidät. Miten tämä auttaa ymmärtämään, mitä Herran pelko tarkoittaa?
2. Miten voimme välttää lakihenkisyyttä puhuessamme pyhydestä ja voittamisesta? Miksi meidän on ymmärrettävä, että pelastustoivomme perustuu aina Kristuksen voittoon ja ettei meidän omilla voitoillamme (tai tappioillamme) ole mitään tekemistä sen kanssa?
3. Miksi voiton lupauksista huolimatta me usein epäonnistumme?